

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Варна , 04.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ в публично заседание на шестнадесети декември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател:	Ирена Н. Петкова
Членове:	Наталия П. Неделчева мл.с. Лазар К. Василев
Секретар:	Галина Г. Славова

като разгледа докладваното от Наталия П. Неделчева Въззивно гражданско дело № 20203100503514 по описа за 2020 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 258 ГПК, образувано е по въззивна жалба на „ЕНЕРГО-ПРО Продажби " АД, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ВАРНА ТАУЪРС-Е, бул. „Владислав Варненчик" № 258, ЕИК 104518621, представлявано от П.Ст.Ст.,Я.М. и Г.К. срещу решение №3599/30.07.2020г., постановено по гр. дело №20805/2019г. по описа на Районен съд -гр. Варна, с което е прието по отношение на „Енерго-Про Продажби" АД, че ищецът Р. С. И., ЕГН ***** НЕ ДЪЛЖИ на ответника „ЕНЕРГО– ПРО ПРОДАЖБИ" АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление гр.Варна, Варна Тауърс- Г, бул. “Вл. Варненчик” № 258 сумата от 207,36 лв., представляваща 1/3 част от стойността на допълнително начислена електроенергия за периода от 27.12.2018г. до 26.03.2019г. след извършена корекция на сметката на абоната за обект на потребление, находящ се в *****, с абонатен №0201002047 и клиентски № 1100048353, за която сума е издадена фактура №0287391288 от 19.11.2019 г. на обща стойност 622,09 лв., на основание чл. 124, ал. 1 ГПК. Според изложеното в жалбата, решението на Районен съд -Варна е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено в разрез с процесуалните и съдопроизводствените правила и събраните в хода на процеса доказателства. Жалбоподателят твърди, че са налице всички предпоставки за извършване на корекция на сметката на ищеца чрез предвидената корекционна процедура. Счита, че е налице правно основание за възникване на вземането му, тъй като

процесната сума представлява цена за потребеното в обекта на въззиваемия количество ел. енергия и се дължи на осн. чл. 200, ал.1 ЗЗД във вр. с чл. 38, ал.2 от действащите ОУ на ДПЕЕМ на „Електроразпределение Север“ АД. Излага, че са налице всички предпоставки като е осъществен правопораждащия състав. Твърди, че при извършване на проверката е изготвен констативен протокол, отговарящ на всички изисквания, който отразява действителното фактическо положение. Твърди, че електрическата енергия е родово определена движима вещ като собствеността върху нея се прехвърля след индивидуализацията - чрез измерване от средството за търговско измерване и преминаването през точката на присъединяване на абоната към електропреносната мрежа. В този смисъл, ако доставената и преминала към консумативните уреди на обекта на ищцата електрическа енергия не може да бъде измерена, то потребителят е усвоил чужда вещ без правно основание, уврежда имуществения интерес на ответното дружество и дължи заплащането на цената на вещта. Засегнато е правото на ответното дружество, установено в чл.200, ал. 1 от ЗЗД, да получи стойността на пренесеното до обекта количество електроенергия. Съгласно разпоредбата на чл. 200, ал. 1 от ЗЗД, предл. първо от ЗЗД купувачът на стока е длъжен да плати цената на вещта, която в конкретния случай вече е получена чрез направената доставка на електрическа енергия. Съобразно ОУ на ДПЕЕ, от които страните са обвързани, потребителят е длъжен да заплаща стойността на използваната в имота електрическа енергия. Моли искът да бъде отхвърлен на основание чл. 183 ЗЗД, доколкото в случая се касае за установено точно количество реално потребена енергия, чието заплащане се дължи от абоната по силата на установена между страните облигация по покупко-продажба на ел. енергия. Счита, че е налице годно правно основание за възникване на вземането му за потребена електрическа енергия на осн. чл. 200, ал.1 ЗЗД вр. чл. 38, ал.2 от действащите ОУ на ДПЕЕЕМ. Твърди, че е спазен редът по констатиране на неточното отчитане на електрическа енергия като всички предпоставки за възникване на правото на ответното дружество да извърши тази законосъобразна процедура са изпълнени. По изложените съображения моли решението да бъде отменено изцяло като неправилно и незаконосъобразно, а на негово място постановено друго, с което предявеният иск да бъде отхвърлен изцяло като бъде осъдена ответната страна да му заплати разноски за двете инстанции. В о.с.з. жалбата се поддържа чрез пълномощник.

Въззиваемата страна чрез депозирания писмен отговор и писмена молба, представена преди о.с.з чрез пълномощника си, оспорва основателността на въззивната жалба. Счита, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно, като не са налице твърдените от въззивника пороци. Твърди, че жалбата е неоснователна и моли да бъде оставена без уважение, като бъде постановено решение, с което да бъде потвърдено обжалваното решение, както и да и бъдат присъдени направените разноски пред въззивната инстанция.

Постъпила е и частна въззивна жалба вх. № 273847/16.10.2020 от Р. С. И. срещу определение №261413/30.09.2020г., с което е отхвърлена молбата му за изменение на решение №3599/30.07.2020г. в частта досежно разноските, които е осъдена да заплати на „Енерго- Про Продажби“ АД. Излага, че предявеният от него иск е уважен, а изслушаната СТЕ е допусната по искане на ответника, поради което жалбоподателят не дължи заплащането. Счита, че неправилно съдът е присъдил разноски в полза на ответника, тъй като няма доказателства, че претендираните от него разноски са именно за това производство. По изложените съображения моли обжалваното определение да бъде отменено.

Чрез депозирания писмен отговор, „ЕНЕРГО-ПРО Продажби " АД оспорва основателността на въззивната частна жалба, като моли обжалваното определение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, тъй като не са налице твърденията от въззивника пороци.

Съдът, след преценка на събраните доказателства, касаещи предмета на спора, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, предметните предели на въззивното производство, очертани с жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК, от легитимирано лице, съдържа необходимите реквизити, не страда от пороци, поради което съдът я намира за допустима.

Във връзка с нейната основателност, съдът съобрази следното:

Предявеният иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК е допустим поради наличие на правен интерес.

В изпълнение на задълженията, вменени му с разпоредбата на чл.269 и чл. 270 ГПК, въззивният съд счита, че решението на ВРС е валидно и допустимо. То съдържа реквизитите по чл.236 от ГПК и е постановено от родово компетентен съд.

След съвкупна преценка на всички събрани по делото доказателства, с оглед разпоредбата на чл. 235 от ГПК, Варненският окръжен съд приема за установено следното:

Ищецът Р. С. И., ЕГН ***** предявява срещу „Енерго-Про продажби” АД, ЕИК 103533691 със седалище и адрес на управление гр.Варна, Варна Тауърс – Г“, бул. “Вл. Варненчик“ № 258, представлявано от Б.М.,Б.П. и Пл.Ст. – членове на УС иск за приемане за установено спрямо ответника, че не му дължи сумата от **622,09 лв.**, представляваща стойността на допълнително начислена електроенергия за периода от 27.12.2018 г. до 26.03.2019 г. след извършена корекция на сметката на абоната за обект на потребление, находящ се в с. Рудинк, общ. Долни чифлик, обл. Варна, с абонатен № 0201002047 и клиентски № 1100048353, за която сума е издадена фактура № 0287391288 от 19.11.2019г., на основание чл.124 от ГПК. Според изложеното в исковата молба и в о.с.з., ищецът- като потребител на ел. енергия бил уведомен от ответното дружество за извършена контролна проверка на средството за търговско измерване, при което било констатирано неточно измерване на консумирана ел. енергия, поради което на осн. ПИКЕЕ била коригирана сметката за използвана ел. енергия, като е начислена посочената сума. Ищецът счита, че не са били налице предпоставките за

извършване на корекцията, че не е изпълнено задължението на ответното дружество и свързаното с него „Енерго-про мрежи“ АД за извършване на периодични проверки, не са представени доказателства за реалното доставяне на количеството електроенергия посочено в корекционната справка, периода на извършената корекция е определен произволно, както и поради не законосъобразността на предвидените в ОУ и ПИКЕЕ корекционни процедури. Твърди, че не дължи тази сума на електроразпределителното дружество, тъй като не е консумирал начислената с корекцията ел. Енергия. Излага, че не следва да му бъде начислявана ел. енергия, за която вече веднъж е извършил редовни плащания. Оспорва, че на адреса е доставяна ел. енергия в посочените количества. Твърди, че не се установява по безспорен начин, че това е реално консумираната енергия. Оспорва да е нарушил някое свое договорно задължение. Оспорва основаниято за начисляването на допълнително количество ел. енергия, периода и методиката, въз основа, на които е извършена корекцията. Сочи се, че клаузата, въз основа на която е извършена корекцията е лишена от законово основание. Оспорва правото на ответното дружество да извършва такава корекция, както и процедурата по нейното осъществяване. С оглед изложеното, моли съдът да постанови решение, с което да приеме за установено в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответника допълнително начислената за плащане сума от **622,09 лв.**, представляваща стойността на допълнително начислена електроенергия за периода от 27.12.2018 г. до 26.03.2019 г. след извършена корекция на сметката на абоната за обект на потребление, находящ се в *********, с абонатен № 0201002047 и клиентски № 1100048353, за която сума е издадена фактура № 0287391288 от 19.11.2019 г. от „Енерго-Про Продажби“ АД на основание чл.124 от ГПК.

Ответникът „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД чрез депозирания писмен отговор и в о.с.з. чрез пълномощник излага становище за недопустимост на иска за размера над 1/3 от общата сума по фактурата, равняваща се на квотата на ищеца от наследството на починалия негов наследодател – титуляр на партията при ответника и страна по договор за покупко-продажба на електроенергия. Намира иска и за неоснователен. Твърди, че задължението по фактурата е възникнало след смъртта на титуляря, респ. наследниците му не са придобили задължението по силата на наследственото правоприемство и доколкото не са изпълнили задължението си за промяна на партията, ищецът не е активно легитимиран за предявяването на иска за установяване надлъжност на сумата, фактурирана на името на починалото лице. Поддържа, че процесната сума представлява стойността на реално доставена и потребена от абоната електрическа енергия, дължима от ищеца на основание чл. 200, ал. 1 ЗЗД във вр. чл. 38, ал. 2 от ОУ на ДПЕЕЕМ на „Електроразпределение Север“ АД. Твърди, че на 26.03.2019 г. е извършена техническа проверка на процесния електромер от служители на „Електроразпределение Север“ АД в присъствието на двама свидетели, при която е установено, че уредът измерва с грешка минус 64,86 %. Средството за търговско измерване е демонтирано и подменено с ново, като за проверката е съставен констативен протокол. Демонтираният електромер е изпратен за експертиза в БИМ, където е установено, че е осъществен достъп до вътрешността му – добавен мост, чужд за схемата. Въз основа на направените констатации „Електроразпределение Север“ АД е съставило справка за корекция от 18.11.2019 г., с която е приложена корекционната процедура за фиктивно начисляване на доставеното количество енергия по методиката на чл. 38, ал. 3, т. 2 ОУ, което количество е остойностено в размер на 622,09 лв. с издадена от ответника фактура. Твърди, че абонатът е уведомен за извършената техническа проверка и фактурираната сума с писма, изпратени му от „Електроразпределение Север“ АД и от „Енерго-Про Продажби“ АД. По изложените съображения моли предявеният иск да бъде отхвърлен, като претендира присъждането на разноски.

От събраните по делото доказателства се установява от фактическа страна следното:

От представения по делото Констативен протокол №1105574 от 26.03.2019 се установява, че на посочената дата служители на „Електроразпределение Север“ АД са извършили техническа проверка на електромер на обект на потребление, находящ се в *****, с абонатен № 0201002047 и клиентски № 1100048353, при която измервателният уред е демонтиран и изпратен за експертиза в БИМ.

Видно от съставения в БИМ констативен протокол от метрологична експертиза на средство за измерване №2697/18.11.2019г., при извършените проверки на точността на отчитане на електромера, е констатирано, че е осъществен достъп до вътрешността на електромера – добавен мост, чужд за схемата. Посочено е, че електромерът не съответства на метрологичните характеристики, не отговаря на изискванията за точност при измерване на електроенергия, не съответства на техническите изисквания.

Видно от приетото по делото становище за начисление на електрическа енергия, „Енерго-Про Продажби“ АД, за периода от 27.12.2018г. до 26.03.2019г. е начислило допълнително количество електроенергия в размер на 3146.58кВтч., на осн. извършена проверка на СТИ и и констатирана грешка след лабораторни замервания в БИМ.

За стойността на служебно начислената електроенергия, възлизаща в размер на 622,09 лв., от страна на „Енерго-Про Продажби“ АД е издадена фактура № 0287391288/19.11.2019 г.

От заключението на СТЕ, изслушано в о.с.з., проведено на 13.07.2020г., се установява, че към датата на извършване на проверката, процесният електромер е бил в метрологична годност. Установява се, че е налице неправомерно вмешателство върху измервателната схема на СТИ – монтиран е допълнителен мост в клемите на фабрично монтирания шунт, при което консумираната ел. енергия в обекта се измерва и отчита с грешка, по-голяма от допустимата, а именно минус 70,05 %. Според вещото лице направените изчисления за остойностяване на определената за доплащане ел. енергия са математически точни и служебно начисленото количество ел. енергия би могло да бъде реално потребено в обекта за период от 90 дни.

От представеното удостоверение за наследници, се установява, че Съби Иванов Костадинов /на чието име е издадена фактурата/ е починал на 22.10.2018 г., като е оставил за законни наследници преживялата съпруга Н.Н.К. и двете си деца И.С.Сл. и Р. С. И.

С оглед така установеното от фактическа страна, настоящият състав стигна до следните правни изводи:

Предявен е отрицателен установителен иск, а именно, че ищецът не дължи на ответника процесната сума, представляваща стойността на служебно начислена електроенергия, за извършена корекция на сметка при неизмерване или неправилно/неточно измерване на електрическа енергия, на основание чл. 124, ал. 1 ГПК.

Съобразно правилата за разпределение на доказателствата тежест в процеса, в тежест на ответника е да установи, че е извършил проверка на

електромера на ищеца, при която е установено, че същият не отчита точно потребената електрическа енергия, както и, че проверката е извършена законосъобразно и в съответствие с Общите условия, че е извършил корекция на сметката на абоната и е начислил сумата, предмет на иска, в правилен размер.

С приемането на разпоредба на чл. 98а, ал. 2, т. 6 от ЗЕ / с § 83, т. 1, б. „г” от Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката /обнародван в ДВ бр. 54/2012 г., в сила от 17.07.2012 г./, се въвежда изискване в Общите условия, при които крайният снабдител продава електрическа енергия, да се съдържа ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция по сметка съгласно правилата на чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ. С оглед на което се налага извода, че с това изменение на ЗЕ е въведено законово основание крайният снабдител да коригира сметката на клиента при доказано неточно отчитане на потребената електрическа енергия, ако е изпълнено задължението по чл. 98а, ал. 2, т. 6 и чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ за предвиждане в Общите условия на договорите на ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция на сметка и на правила за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на установяване случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия и за извършване на корекция на сметките за предоставената електрическа енергия.

В съдебната практика, постановена след изменението /Решение № 115 от 20.05.2015 г. по гр.д. № 4907/2014 г. на ГК, IV г.о.; Решение № 111 от 17.07.2015 г. по т.д. № 1650/2014 г. на ТК, I т.о.; Решение № 173 от 16.12.2015 г. по т.д. № 3262/2014 г. на ВКС, ТК, II т.о. и Решение № 203/15.01.2016 г. по т.д. № 2605/2014 г. I т.о. на ВКС/ се приема, че със ЗИД на Закона за енергетиката (ДВ бр. 54/2012 г.- в сила от 17.07.2012 г.) е въведено законово основание крайният снабдител да коригира сметката на клиент при доказано неточно отчитане на потребената ел.енергия, ако е изпълнил задълженията си по чл. 98а, ал. 2, т. 6 и по чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ, т.е. само при предвиждане в общите условия на договорите на ред за уведомяване на клиента, че има основание за корекция и при налични правила за измерване на количеството /ПИКЕЕ/. Законодателят е вменил изрично в задължение на електроразпределителното дружество да създаде посочените правила за измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/ със съответното съдържание на новата законова уредба въведена с изменението на Закона за енергетиката (ДВ бр.54/2012 г. - в сила от 17.07.2012 г.), както съответно и общи условия на договорите с крайния потребител на ел.енергия, предвиждащи ред за уведомяване на клиента при наличие на основание за корекция.

Общозвестно е, че с Решение № 1500 от 06.02.2017 г. на ВАС по адм. д. № 2385/2016 г., 5-членен с-в, ПИКЕЕ са отменени, поради допуснати съществени нарушения на процедурата по тяхното приемане, с изключение на

чл. 48 - чл. 51. Съгласно чл. 195, ал. 2 от АПК, правните последици, възникнали от подзаконов нормативен акт, който е обявен за нищожен или е отменен като унищожаем, се уреждат служебно от компетентния орган в срок не по-дълъг от три месеца от влизането в сила на съдебното решение. В случая компетентен орган по смисъла на цитираната разпоредба се явява Комисията по енергийно и водно регулиране (КЕВР), която съобразно нормата на чл. 83, ал.1, т.6 от ЗЕ има правомощия да приема правилата за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително за установяване случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, както и създаването, поддържането и достъпа до база данни с регистрацията от средствата за търговско измерване. Доколкото към момента на проверката Комисията все още не е била приела нови Правила на мястото на отменените норми, то тя не е изпълнила вмененото \square с нормата на чл. 195, ал. 2 от АПК задължение да уреди последиците от отмяна на подзаконовия нормативен акт. Предвид изложеното следва да се приеме, че липсва приложим материален закон, в съответствие с който да бъдат установявани случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, тъй като с решението на ВАС е отменена включително нормата на чл. 47 от ПИКЕЕ, която определя редът, по който се извършват проверките на СТИ. Липсващата нормативна уредба не може да бъде заместена по аналогия с правни норми съществуващи в други източници на правото, тъй като съгласно чл. 1 от ЗЕ процесните обществени отношения се уреждат именно със специалния закон. Да се приеме обратното на практика означава, както субектите, за които Правилата са създавали права и задължения, така и съдът в производство като настоящото, да заобиколят ефекта на решението на административния съд за преустановяване занапред действието на съответните правни норми поради отричане на юридическата им сила. Следва да се отбележи също, че съгласно чл. 83, ал.2, изр.2 от ЗЕ процесните Правила се приемат от КЕВР, но по предложение на енергийните предприятия. Следователно последните не могат да се ползват от собственото си бездействие да запълнят съществуващата към момента нормативна празнота на обществените отношения като процесното.

Предвид горното и с оглед действието за напред на решението на Петчленния състав на ВАС, съдът приема, че към момента на проверката на средството за търговско измерване- 26.03.2019г., не е съществувал приложим материален закон за извършването \square . Следователно правото на ответника – въззивник да начисли исковата сума въз основа на констатациите от проверката извършена на тази дата следва да се отрече изцяло.

В случай, че се възприеме, че според диспозитива на горепосоченото решение, обжалваният акт №12897/01/12/2015г. е обезсилен в частта, с която се отменят чл. 48, чл. 49, чл. 50 и чл. 51 от Правилата, то се налага изводът, че последните материално-правни норми запазват действието си, т.е.

законовата възможност на енерго-снабдителното дружество да извършват едностранни корекция по този ред продължава да съществува, тъй като Правилата не са обезсилени или отменени в тази част. Четирите цитирани разпоредби обаче също са отменени с Решение №2315 от 21.02.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3879/2017 г., IV о., докладчик председателят Аделина Ковачева, влязло в сила от деня на обнародването му в ДВ- 23.11.2018г. Следователно към датата на проверката, извършена на 26.03.2019г. също не са били действащи.

В заключение следва да се отбележи, че към дата на извършване на проверката -26.03.2019г. липсват действащи ПИКЕЕ, съответно основание и процедура които да уреждат реда и начините на преизчисляване при неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, за която има измерени показания в невизуализиран регистър на средството за търговско измерване. Извършените от ответника в тази връзка действия към този момент не са изрично регламентирани, поради което и не са основани на закона. Въпреки, че законовият текст, който предвижда коригирането на сметката по определена методика не е отменен, то след отмяната на ПИКЕЕ, които уреждат процедурата за констатиране на отклоненията в нормалното отчитане, е изключена възможността за прилагането му. Доколкото законодателят не е предвидил друг ред, освен този по ПИКЕЕ, по който да се извърши проверката и коригирането на сметката, то доставчикът няма правомощия да извършва такива действия и извършването им няма юридическа стойност. Този извод се налага и предвид строгата регулация и държавен контрол над енергийния сектор с цел да бъдат защитени потребителите от неправомерни действия на монополистите.

Съгласно чл. 195, ал. 2 АПК, правните последици, възникнали от подзаконов нормативен акт, който е обявен за нищожен или е отменен като унищожаем, се уреждат служебно от компетентния орган в срок не по-дълъг от три месеца от влизането в сила на съдебното решение. В случая компетентен орган по смисъла на цитираната разпоредба се явява Комисията по енергийно и водно регулиране (КЕВР), която съобразно разпоредбата на чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ има правомощия да приема правилата за измерване на количеството електрическа енергия. След изтичането на срока по чл. 195, ал. 2 АПК Комисията издаде нови ПИКЕЕ /обн., ДВ, бр. 35 от 30.04.2019г./, като в § 2 от ПЗР предвиди, че процедурите по преизчисляване на количество електрическа енергия, уведомяване, фактуриране и уреждане на финансовите отношения с клиентите, които са започнали въз основа на констативни протоколи, съставени до влизане в сила на тези правила, се довършват по реда, действал към датата на съставяне на констативния протокол, като в случаите на съставените след 01.07.2018 г. констативни протоколи се взема предвид и действащата прогнозна пазарна цена на електрическата енергия за покриване на технологичния разход на операторите на съответните мрежи, определена от Комисията за енергийно и водно регулиране. Предвид

изложеното следва да се приеме, че в настоящия случай, доколкото процесният констативен протокол е съставен след отмяната на приложимите разпоредби от ПИКЕЕ /отм./, то липсва приложим материален закон, в съответствие с който да бъдат установявани случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, тъй като с решението на ВАС е отменена включително разпоредбата на чл. 47 ПИКЕЕ, която определя редът, по който се извършват проверките на СТИ. Липсващата нормативна уредба не може да бъде заместена по аналогия с правни норми съществуващи в други източници на правото, тъй като съгласно чл. 1 ЗЕ процесните обществени отношения се уреждат именно със специалния закон. Да се приеме обратното на практика означава, както субектите, за които Правилата са създавали права и задължения, така и съдът в производство като настоящото, да заобикалят последиците на решението на административния съд за преустановяване занапред действието на съответните правни норми поради отричане на юридическата им сила.

Влезлите в сила нови на 30.04.2019г. ПИКЕЕ, както беше отбелязано по-горе също не могат да намерят приложение, тъй като не са били действащи към момента на извършване на проверката – 26.03.2019г.

Корекцията не би могла да бъде извършена и само въз основа на Общите условия, на които се позовава въззивното дружество, тъй като клаузите позволяващи едностранна корекция от страна на предприятието - доставчик на електрическа енергия, са неравноправни по смисъла на чл. 143, т. 6 и т. 18 от ЗЗП и нищожни на основание чл. 146, ал. 1 ЗЗП. Според константната съдебна практика /решение № 79/11.05.2011 г. на ВКС по т. д. № 582/2010 г., решение № 189/11.04.2011 г. на ВКС по т. д. № 39/2010 г., решение № 104/2010 г. на ВКС по т. д. № 885/2009 г., решение № 29/15.07.11 г. на ВКС по т. д. № 225/10 г. едностранното изчисляване на сметката, без да е изяснено реалното количество потребена и доставена електрическа енергия за съответния период, би предоставило на доставчика правото да получи плащане за недоставена от него енергия, което от своя страна поставя потребителя в неравноправно положение и противоречи на заложения в чл. 2, ал. 2 от Закона за енергетиката принцип за защита на интересите на потребителите.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че към датата на проверката и коригирането на сметката на ищеца за ответника не е съществувало законово основание за това.

По изложените съображения, настоящият състав намира предявеният отрицателен установителен иск за недължимост на 1/3 от начислената сума за основателен. Обжалваното първоинстанционно решение е правилно и следва да се потвърди в обжалваната част.

Решението не е обжалвано в частта, с която производството е

прекратено по предявения от Р. С. И., ЕГН *****, отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК за сумата от 414,73 лв. (четиристотин и четиринадесет лева и седемдесет и три стотинки), представляваща 2/3 части от стойността на допълнително начислена електроенергия за периода от 27.12.2018 г. до 26.03.2019 г.

За да се произнесе по частната жалба на Р. С. И. срещу определение №261413/30.09.2020г., с което е отхвърлена молбата му за изменение на решение №3599/30.07.2020г. в частта досежно разноските, съдът съобрази следното:

Съобразно разпоредбата на чл.78, ал.4 ГПК, ответникът има право на разноски и при прекратяване на делото.

Както беше отбелязано по-горе, поради липсата на жалба, в тази част решението е влязло в сила.

С обжалваното определение, първоинстанционният съд е оставил без уважение молбата на ищеца за изменение на решението, с което е бил осъден да заплати на ответното дружество разноски по прекратената част в размер на 340 лв. при направени разноски в общ размер на 510лв./ в т.ч. 150 лв. за СТЕ и 360-адв. хонорар.

Настоящият състав намира, че дължимите в полза на ответното дружество разноски следва да бъдат определени в размер на 240 лв., представляващи 2/3 части от заплатеното адв. възнаграждение в общ размер на 360 лв. Счита, че не следва да му се присъжда съразмерна част от депозита за СТЕ, тъй като депозитът се дължи за изготвяне на самата експертиза, и не зависи от размер на иска. Доколкото искът не е отхвърлен поради неоснователност, а производството е частично прекратено, то съдът счита, че на ответната страна не следва да се присъждат тези разноски.

С оглед изхода на спора въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна разноските извършени в хода на въззивното производство в общ размер на 455.00 лв. адвокатско възнаграждение, за които са представени списък и доказателства за плащане.

Водим от горното, настоящият състав на Варненския окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №3599/30.07.2020г., постановено по гр. дело №20805/2019 г. по описа на ВРС, 51-ви състав в ЧАСТТА, с която **СЕ ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО** в отношенията между страните, че **ищецът Р. С. И., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: *****, НЕ ДЪЛЖИ на ответника „Енерго-Про Продажби” АД, ЕИК 103533691, със**

седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, № 258, Варна Тауърс – Г, сумата от **207,36 лв. (двеста и седем лева и тридесет и шест стотинки)**, представляваща 1/3 част от стойността на допълнително начислена електроенергия за периода от 27.12.2018г. до 26.03.2019г. след извършена корекция на сметката на абоната за обект на потребление, находящ се в *****, с абонатен № 0201002047 и клиентски № 1100048353, за която сума е издадена фактура № 0287391288 от 19.11.2019 г. на обща стойност 622,09 лв., на основание чл. 124, ал. 1 ГПК, както и в **ЧАСТТА**, с която „Енерго-Про Продажби“ АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, № 258, Варна Тауърс – Г, Е **ОСЪДЕНО** да заплати на Р. С. И., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: *****, сумата от **118,33 лв. (сто и осемнадесет лева и тридесет и три стотинки)** за сторените в настоящото производство разноски, съразмерно с разгледаната част от иска, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОТМЕНЯ определение № 261413/30.09.2020г., постановено по гр. дело №20805/2019г. по описа на ВРС, 51-ви състав КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

На осн. чл. 248, ал.3 вр. ал. 3 ГПК ИЗМЕНЯ Решение №3599/30.07.2020г., постановено по гр. дело №20805/2019 г. по описа на ВРС, 51-ви състав в **ЧАСТТА**, с която Р. С. И., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: *****, е осъден да заплати на „Енерго-Про Продажби“ АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, № 258, Варна Тауърс – Г, **сторените в първ. производство разноски, съразмерно с прекратената част от производството** по делото, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК КАКТО СЛЕДВА

ОСЪЖДА Р. С. И., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: *****, да заплати на „Енерго-Про Продажби“ АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, № 258, Варна Тауърс – Г, сумата от **240.00/двеста и четиридесет/ лева, представляващи разноски в първ. производство, съразмерно с прекратената част от производството** по делото, на основание чл. 78, ал. 4 ГПК.

ОСЪЖДА „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление гр. Варна, „Варна Тауърс –Г“, бул. „Владислав Варненчик“ 258, **ДА ЗАПЛАТИ** на Р. С. И., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: *****, сумата от **455.00 /четиристотин петдесет и пет/ лева, представляваща разноски за въззивното производство**, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____